

Провесна

Володимир Біляїв

Вихрує десь хурделиця лиха.
Та вже стернею й талим снігом пахне —
То дужий вітер з-над лиманів тягне
Й грудьми гарячими на землю наляга.

І гуси й пісня: Ой, гиля-гиля!
Сподівана, знайома, березнева.
Тужавіє і струнчиться гілля,
Випростуються заспані дерева

Й ажурними безлистими лісами
Зростають хмари високо в zenіт.
Пора цвітіння молодечих літ
Твоїми, провесно, озвалась голосами.